

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio Practica ...

De Conversatione Apostolica A Curatoribus Animarum piè & fructosè
instituenda - Complectens vatios & solidos modos juvandi & consolandi
diversorum Statuum Personas afflictas, præcipuè ægras & captivas

Lohner, Tobias

Dilingae, 1677

Memb. V. Qua ratione actus Charitatis exercendi sint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48248](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48248)

mus. Aliquando per modum gaudij spes elici potest. *Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus. Stantes erant pedes nostri in atrij tuis Jerusalem.*

Aliquando per modum admirationis dicendo: *Quàm dilecta tabernacula tua Domine virtutum. Beati, qui habitant in domo tua, Domine, in sæcula sæculorum laudabunt te.*

Ut autem hoc desiderium tantò vehementiùs excitetur in ægro, proderit, si Sacerdos ei magnitudinem cœlestis beatitudinis paulò clariùs demonstrat, ostendendo, quòd ibi Deus absterget omnem lacrymam ab oculis Sanctorum, neque ul-
lus ampliùs luctus & dolor sit reperiendus; quòd inebriandi sint ab ubertate domus Dei, & torrente voluntatis potandi quòd talia gaudia percepturi, quæ nec oculus vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis descenderunt. Quæ ipsa poterunt exemplis confirmari, v. g. illius, qui 200. annis eman-
sit, putans se unico tantum cibo convivij cœlestis perquadramentem interfuisse. Item illius, qui imaginari sibi non potens, quomodo coram Domino mille anni forent, sicut dies hesternæ, quæ præterijt, seductus ab aviculæ cantu 300. annis eman-
sit, uti Joan. Major in Spec. Exempl. V. cœl. gloria. ex. 8. & 9. narrat. Ne verò tam facilè omittat hæc desideria, proderit ex Bloffio c. 13. Monil. spirit. narrasse, quòd B. Virgo S. Brigittæ pro quodam Eremita oranti dixit, scilicet eum detineri in purgatorio desiderij, eò quòd in morte perfectum desiderium pertingendi ad præsentiam Dei, ejusque visionem non habuerit.

M E M B R U M V.

Quâ ratione actus Charitatis exercendi sint.

- I. **A**D hanc exercendam peculiari studio excitare ægrum conabitur, ut dicere de ipso infirmo Christus in judicio possit; remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum. Quem in finem primò ei motiva aliqua amoris proponat, qualia sunt. 1. Bonitas illius; si ergo tantopere dilexit æger uxorem, vel Liberos, vel alium hominem, aut creaturam, quantò magis diligere oportet Deum, qui infinita

perfectius hæc omnia continet? 2. Amor, quo prævenit
 nos; cuius omnia indicia exhibuit perfectissime, nam si esse
 semper velle cum alio, ei munera copiosa largiri, animam
 pro eo ponere, indicia sunt certissima amoris, quis non sum-
 mum dicat amorem Christi, qui, ut esset semper nobiscum,
 SS. Eucharistiam instituit, qui se & omnia sua dedit, qui vi-
 tam pro nobis per tot cruciatus posuit? 3. Beneficia collata,
 maximè Vocationis ad fidem, Justificationis, Redemptionis,
 Glorificationis; de quibus S. Augustinus quondam dixit:
 Domine, qui te non amat, quia creatus est, infer-
 num meruit; sed qui te non amat, quia redemptus
 est, meretur, ut novus pro eo infernus fiat. Uxor
 Tygranis, teste Xenophonte, noluit ad alium hominem ocu-
 los convertere, quàm ad maritum, postquam audivit, quòd
 maritus vitam pro ejus redemptione dare paratus esset; quid
 faciet anima, quæ scit, Christum non obtulisse tantum, sed
 posuisse vitam pro ea? An non exclamabit cum S. Davide:
 Quid retribuam Domino pro omnibus, quæ retri-
 buit mihi? Calicem salutaris accipiam, & nomen
 Domini invocabo, Ps. 115. 4. Quia Deus est finis noster,
 & centrum, ac solus satiare potest Animæ desiderium. Hinc
 S. Augustinus l. 1. Confess. ait: Fecisti nos, Domine, ad
 te, & inquietum est cor nostrum, donec requiescat
 in te. O quàm velociter & potenter res creatæ ad centrum
 tendunt suum; quantò magis hoc fieri ab homine convenit?
 Quia Amor omnia levia facit. Hinc S. Jacobo 24. anni
 in laboribus & molestijs gravissimis consumpti videbantur
 dies pauci præ amoris multitudine. Sponsa quoque Cant. 8. ait:
 Aquæ multæ (tribulationum) non poterunt extingue-
 re charitatem. 6. Exempla S. Paulus; Quis me sepa-
 rabit à charitate Dei? vivo autem jam non ego, vi-
 vit verò in me Christus, S. Franciscus assiduò dicebat:
 Deus meus, & omnia. Et quandoque in his verbis pon-
 derandis integras noctes consumebat. S. Augustinus dicebat,
 si ego essem Deus, & tu Augustinus, vellem ego fieri Augu-
 stinus, ut tu Deus esses. S. Ignatius Martyr in corde SS. Jesu
 nomen

nomen insculptum habebat. Joannes Rusbrochius ita n^o debat præ amore, ut arborem, sub qua sedebat, accenderet calore. Baptista Santius ex Societate Jesu dicebat, si cerib^o sciret, se adhuc per unum diem victurum, adeoque adhuc privatum iri visione Dei, fore, ut præ nimio mœrore moreretur, uti in vita P. Balthasari Alvarez c. 17. refertur. B. Aloysius tanto Dei amore flagrabat, ut, quoties ejus mentio fiebat, ita inflammaretur, ut in vultu etiam signa emicarent. B. Stanislaus ita diligebat Deum, ut quandoque linteo frigido cor & pectus refrigerari debuerint, uti utriusque vita testatur. S. Nicolaa nata in Picardia, ut suum erga Deum amorem testaretur, petivit instanter, ut posset fieri particeps Passionis Christi & SS. Martyrum, ut posset quasi fieri theatrum dolorum; unde factum, ut per 50. annos varijs morbis & cruciatibus torqueretur, singulis diebus inflabatur caro, & residebat cum maximo dolore: Quandóque per octo dies vehementissimè pungebatur in capite: stomachus sæpe calores tantos sentiebat, ut ardere videretur: lectus videbatur clavis aut spinis refertus: Festis diebus augebantur miris modis dolores: præterea sæpe eosdem in corpore dolores per vicissitudinem sentiebat, quos S. Laurentius, S. Bartholomæus, & alij Martyres sentiebant. Quotidie tamen ad sacrum itabat, obijicientibus autem, quòd aliquando in itinere moritura sis, respondit: Moriar, dummodo inter brachia dilectissimi Jesu.

II. Porro actus Charitatis per sequentes aspirationes elicari possunt.

Quid mihi est in cœlo, & à te quid volui super terram? Defecit caro mea & cor meum, Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum.

Diligam te Domine, fortitudo mea, Dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat Anima mea ad te, Deus.

Domine tu dixisti: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima tua, & ex tota mente tua.

te tua, & ex totis viribus tuis. Da ergo Domine, quod jubes, & jube, quod vis.

Quis mihi tribuat, ut perfectè diligam te Bonitas infinita? quando occupabis cor meum totum? quando totus ero tuus, sicut totum me tibi debeo? Veni Sancte Spiritus, & tui in me amoris ignem accende.

Domine Jesu, qui dixisti; Ignem veni mittere in terram, & quid volo, nisi ut accendatur? accende, quæso, hunc ignem in corde meo, & illud in cinerem ac favillas redige.

Domine J E S U Christe, qui perpetuâ charitate dilexisti me; quâ, cum non essem, creâsti me; quâ, cum perditus essem, reparâsti me; quâ ad vitæ gratiam resuscitâsti me; quâ te ipsum totum dedisti mihi; adde, quæso, hoc beneficijs tuis, ut sine modo & purissimo amore diligam te nunc & in sempiternum: quia summum meum bonum es.

O mi amantissime Deus, utinam infinito amore possem diligere te? quia summum, & maximum meum bonum es.

O quàm gaudeo, mi Deus, quod tu es, qui es, infinite bonus & potens! O utinam homines accendere possem amore tui!

O mi Deus, hanc unam ob causam rogo, ne in infernum præcipites me; ne debeam ibi audire blasphemias conjectas in te.

O Domine, etsi in æternum projicere me velis à conspectu tuo, non desinam tamen amare te.

Jesu mi bone, sentiam amoris tui copiam, da mihi per præsentiam, tuam videre gloriam.

Tua Jesu dilectio, grata mentis refectio, replens sine fastidio, dans famem desiderio.

Qui

Qui te gustant, esuriunt: qui bibunt, adhuc sitiunt: desiderare nesciunt, nisi Jesum, quem diligunt.

Quem tuus amor ebriat, novit, quid Jesus sapiat: quàm felix est, quem satiat, non est ultra, quod cupiat.

O Jesu, desidero te millies: mi Jesu, quando venies? me lætum quando facies? me de te quando saties. Amor tuus continuus, mihi languor assiduus, mihi fructus mellifluus est, & vitæ perpetuus.

O Beatum incendium! O ardens desiderium! O dulce refrigerium, amare Dei filium.

Bonum mihi diligere Jesum, nil ultra quaerere, mihi prorsus deficere, ut illi queam vivere, &c.

M E M B R U M VI.

Quâ ratione actus Contritionis eliciendi sint.

I. **A**D hanc ab ægro eliciendam parata habeat Operarius motiva, quæ opportunè suggerat, qualia sunt potissimum, infinita amabilitas Dei, incomprehensibilitas amoris Dei, magnitudo beneficiorum, sanguis & passio Christi conculcata, dolores, & mors Christo accersita per peccatum, Deus & Christus vilissimæ voluptati postpositus. Porro actus contritionis varijs modis elici possunt. 1. Ipsum dolorem exercendo hoc modo. Ah mi Deus, pœnitet me ex toto corde, quòd te summum meum bonum, quod super omnia diligo, toties, & tam graviter offenderim. O Deus! tu Dominus meus, & summus Benefactor meus, quem super omnia diligo. O quàm doleo, me beneficiis tuis tam ingratum fuisse.

Pater, peccavi in cœlum, & coram te, & jam non sum dignus nominari filius tuus.

Domine, peccavi: super numerum arenæ maris multi-